

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา “การสร้างและการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม สำหรับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2541-2545” นี้สามารถ สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษาการสร้างและการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม มีดังนี้

1. การสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน ได้มีการนำเอาทฤษฎี CAPM มาประยุกต์ใช้ โดย

1.1 การสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนประเภทเดี่ยว

1.1.1 การคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่จะลงทุน กระทำโดย

พิจารณาลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนตามราคาดสูงสุด 4 อันดับแรก และพิจารณากรอกกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มดี ด้วยวิธีการเปรียบเทียบดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมกับเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 12 วัน แล้วเลือกลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีดัชนีสูงกว่าค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 15 % ขึ้นไป

กลุ่มอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์พิจารณา มี 17 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่

กลุ่มธนาคาร, กลุ่มพลังงาน, กลุ่มสื่อสาร, กลุ่มขนส่ง, กลุ่มน้ำมันและสันนานาการ, กลุ่มวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง, กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์, กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์, กลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก, กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม, กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์, กลุ่มเยื่อกระดาษ, กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต, กลุ่มพาณิชย์, กลุ่มนิรภัยเกษตร, กลุ่มสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และกลุ่มโรงเรน และบริการท่องเที่ยว

1.1.2 การคัดเลือกหลักทรัพย์ที่จะเลือกพิจารณาลงทุน กระทำโดย

เลือกหุ้นที่มีทุนจดทะเบียนตามราคาดสูงสุด 2 อันดับแรกในแต่ละกลุ่ม อุตสาหกรรมและพิจารณาเลือกหุ้นที่มีค่าส่วนขาดเชยความเสี่ยงต่อหนึ่งความเสี่ยงที่เป็นระบบมากที่สุดเรียงตามลำดับ

หลักทรัพย์ที่พิจารณาเลือกลงทุน มี 34 หลักทรัพย์ ได้แก่

BBL, TFB, PTTEP, EGCMP, ADVANC, TA, THAI, BECL, BEC,

GRAMMY, SCC, SCCC, DELTA, KRP, PRECHA, MBK-PD, TPI, NPC, SSC, TUF, NFS, TISCO, AA, SPP, BKI, AYUD, MAKRO, BJC, CPF, PRG, SUC, TUNTEX, DTC และ SHANG

1.1.3 การสร้างกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน กระทำโดย

กำหนดจำนวนหน่วยหลักทรัพย์ที่จะคัดเลือกเข้าไว้ในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน ด้วยการเปรียบเทียบผลตอบแทนส่วนเพิ่มของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน ต่อหนึ่งหน่วยความเสี่ยงรวมกับผลตอบแทนส่วนเพิ่มของหุ้น ต่อหนึ่งหน่วยความเสี่ยงที่เป็นระบบ และ กำหนดสัดส่วนเงินลงทุนในแต่ละหลักทรัพย์โดยการพิจารณาจัดสรรเงินลงทุนให้มากในหุ้นที่มีส่วนขาดเชยความเสี่ยงสูงและค่าความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบต่ำ

จะได้กลุ่มหลักทรัพย์และสัดส่วนเงินลงทุน ดังนี้

หลักทรัพย์	สัดส่วนเงินลงทุนของสินทรัพย์เสี่ยง
1. SSC	63 %
2. ADVANC	32 %
3. AYUD	5 %

1.2 การจัดกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนประเภทไม่มีความเสี่ยง

เลือกลงทุนด้วยการฝึกประจำ 3 เดือนกับธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เพราะเป็นธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่ให้อัตราดอกเบี้ยสูง

1.3 การกำหนดสัดส่วนเงินลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท

กำหนดโดยอาศัยความสัมพันธ์ของเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 12, 24 และ 36 เดือน ของค่านี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ ปรากฏว่า ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2540 เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 12 เดือน ของค่านี้ตลาดหลักทรัพย์มีค่าน้อยกว่า เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 24 เดือน และ 36 เดือน ดังนั้นจากเหตุการณ์ดังกล่าวสามารถกำหนดสัดส่วนเงินลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภทสำหรับการลงทุนในงวดแรก ได้ดังนี้

1. ลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง 100 % ของเงินลงทุน 1,000,000 บาท ซึ่งก็คือ การนำเงินไปฝากประจำ 3 เดือนกับ ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
2. ลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง 0% ของเงินลงทุน 1,000,000 บาท

2. การบริหารกู้มสินทรัพย์ลงทุน

ใช้วิธีการบริหารกู้มสินทรัพย์ลงทุนแบบแอคทิฟ โดยมีการกำหนดเงื่อนไขในการปรับเปลี่ยนแผนการลงทุนของกู้มสินทรัพย์ลงทุน โดยมีการเปลี่ยนแปลงในเดือนค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 12, 24 และ 36 เดือน ของค่าชนิดตลาดหลักทรัพย์

ตลอดระยะเวลาการศึกษา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2545 มีรายการซื้อขายจำนวน 7 ครั้ง ดังสรุประยะละเอียดได้ดังนี้

การลงทุนครั้งที่ 1	เงินฝาก 100%
การลงทุนครั้งที่ 2	ลงทุนในกู้มหลักทรัพย์ 50% โดยมีหลักทรัพย์ BJC
การลงทุนครั้งที่ 3	ลงทุนในกู้มหลักทรัพย์ 80% โดยมีหลักทรัพย์ GRAMMY
การลงทุนครั้งที่ 4	ลงทุนในกู้มหลักทรัพย์ 50% โดยมีหลักทรัพย์ GRAMMY, AA, KRP
การลงทุนครั้งที่ 5	เงินฝาก 100%
การลงทุนครั้งที่ 6	ลงทุนในกู้มหลักทรัพย์ 50% โดยมีหลักทรัพย์ AYUD, TUF, SCCC
การลงทุนครั้งที่ 7	ลงทุนในกู้มหลักทรัพย์ 80% โดยมีหลักทรัพย์ SCCC

3. การวัดผลการบริหารและประสิทธิภาพกู้มสินทรัพย์ลงทุน

ในการวัดผลการสร้างและการบริหารกู้มสินทรัพย์ลงทุนนี้ ใช้วิธีการเปรียบเทียบมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิ (net asset value : NAV) ณ วันสิ้นสุดการลงทุนกับวันที่เริ่มลงทุน และการวัดประสิทธิภาพกู้มสินทรัพย์ลงทุน ใช้วิธีการวัดตามแบบของ Sharpe

จากการศึกษาพบว่า ในการวัดผลการสร้างและการบริหารกู้มสินทรัพย์ลงทุนนี้ โดยการเปรียบเทียบมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิ (net asset value : NAV) ณ วันสิ้นสุดการลงทุนกับวันที่เริ่มลงทุน ซึ่งผลการดำเนินงานนิหารกู้มสินทรัพย์ลงทุนเปรียบเทียบกับตลาดหลักทรัพย์ มีดังนี้

	กู้มสินทรัพย์ลงทุน	ตลาดหลักทรัพย์
เงินลงทุนเริ่มต้น	1,000,000 บาท	ดัชนีวันเริ่มต้น 858.97 จุด
เงินลงทุนวันสิ้นสุด	953,832.55 บาท	ดัชนีวันสิ้นสุด 356.48 จุด
ผลตอบแทน	-4.62 %	ผลตอบแทน -58.50 %

พบว่าคาดอัตราการลงทุน 5 ปี ตลาดหลักทรัพย์ให้ผลตอบแทนร้อยละ -58.50 คิดเป็นร้อยละ -11.70 ต่อปี ในขณะที่กลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมนี้ให้ผลตอบแทนสูงกว่าคือร้อยละ -4.62 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ -0.92 ต่อปี

ในส่วนการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานกับกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนโดยวิธีของ Sharpe นั้น ให้ผลดังนี้

งวดที่	เดือน-ปี	Sp	Sm
1	มกราคม 2541	1.53	-1.29
22	ตุลาคม 2542	-0.92	-1.85
27	มีนาคม 2543	-1.28	-2.29
32	สิงหาคม 2543	-0.03	0.63
33	กันยายน 2543	0.40	-0.86
52	เมษายน 2545	0.22	1.68
57	กันยายน 2545	0.71	-0.08

จากตัวเลขเปรียบเทียบค่า Sharpe's index ของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนกับตลาดหลักทรัพย์พบว่า เมื่อใช้วิธีการวัดโดยใช้ค่า Sharpe's index พบว่ากลุ่มสินทรัพย์ลงทุนมีค่าตัวเลขมากกว่าค่าที่ได้จากการวัดโดยใช้ค่า Sharpe's index ซึ่งเป็นผลมาจากการคัดเลือกหลักทรัพย์ที่มีค่าผลตอบแทนส่วนเพิ่มสูงและมีความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้คิดกว่าตนั่นเอง ซึ่งจากผลการศึกษาทั้งหมด ก็สามารถสรุปได้ว่าความมีประสิทธิภาพในการทำกำไรในอัตราที่มากกว่าตลาด (outperform the market) ทั้งนี้เนื่องมาจากการกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม (optimal portfolio) ที่สร้างขึ้นนี้ มีลักษณะที่คิดกว่าตลาด (market portfolio) อยู่ 2 ประการ คือ

1. มีอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง (expected rate of return) สูงกว่าตลาด
2. มีความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

ด้วยปัจจัยทั้งสองประการนี้เอง จึงทำให้กลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีกว่าตลาด

อภิปรายผลการศึกษา

1. การศึกษารังนั่งผู้ศึกษาได้ประยุกต์ทฤษฎี CAPM มาใช้ ซึ่งช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถแก้ไขปัญหาเรื่อง การเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน จำนวนหลักทรัพย์ที่จะคัดเลือก เข้าไว้ในกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนและสัดส่วนเงินลงทุนที่จะลงทุนในแต่ละหลักทรัพย์ ได้เป็นอย่างดี เพราะช่วยให้เลือกหลักทรัพย์ที่มีค่าชดเชยความเสี่ยงสูงในขณะที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยมีจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือลงทุนไว้ไม่นักจนเกินไปและมีการจัดสรรเงินลงทุนในแต่ละหลักทรัพย์ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับขนาดของผลตอบแทนและความเสี่ยงของแต่ละหลักทรัพย์ ทำให้กลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าตลาด
2. การนำเอาแนวคิดเรื่องส่วนค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ มาประยุกต์ใช้กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์และราคาหลักทรัพย์ช่วยแก้ไขปัญหา เรื่องจังหวะเวลาการลงทุนของผู้ลงทุน ได้ ทำให้ทราบถึงเวลาที่จะเข้ามาลงทุนหรือถอนตัวออกจาก การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์รวมถึงสามารถกำหนดขนาดการลงทุนที่จะลงทุนในแต่ละสถานการณ์ได้เป็นอย่างดี
3. การใช้แนวคิดการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนแบบแอคทิฟ ทำให้ผู้ลงทุนสามารถปรับเปลี่ยนขนาดการลงทุน และสัดส่วนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ได้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าตลาดและมีความเสี่ยงที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับตลาด
4. จากตัวเลขเปรียบเทียบค่า Sharpe's index ของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนกับตลาดหลักทรัพย์พบว่า เมื่อใช้วิธีการวัดโดยใช้ค่า Sharpe's index พบว่ากลุ่มสินทรัพย์ลงทุนมีค่าตัวเลขมากกว่าค่าที่ได้จากตลาดหลักทรัพย์เกือบทุกงวดการลงทุน ซึ่งเป็นผลมาจากการคัดเลือกหลักทรัพย์ที่มีค่าผลตอบแทนส่วนเพิ่มสูงและมีความเสี่ยงที่ไม่เป็นระเบน ได้ดีกว่าหนึ่งสองสามารถสรุปได้ว่าความมีประสิทธิภาพในการทำกำไรในอัตราที่มากกว่าตลาด ทึ้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมที่สร้างขึ้นนี้ มีลักษณะที่คิดว่าตลาด อญี่ 2 ประการ คือ มีอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังสูงกว่าตลาดและมีความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด
5. จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมที่สร้างขึ้น ให้ผลตอบแทนดีกว่าผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ และในส่วนของการวัดประสิทธิภาพการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน พบว่ามีการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีกว่าตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรรมการที่เกี่ยวข้อง เรื่องการสร้างและการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสม สำหรับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2536-3539 ของคุณนักที่ ก้าวใหญ่พิเศษ แล้วพบว่า กลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่

6. เห็นชอบที่สร้างขึ้นให้ผลตอบแทนดีกว่าผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ และในส่วนของการวัดประสิทธิภาพการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนที่สร้างขึ้น พบว่ามีประสิทธิภาพดีกว่าตลาดหลักทรัพย์ชั้นเดียวกัน แต่ทว่าการศึกษาของคุณนพทิ ตลาดฯ อญฯ ในช่วงขาขึ้นดังนั้นผลตอบแทนที่ได้จึงดีกว่าทั้งของตลาดฯ และของกลุ่มสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง (การนำเงินฝากธนาคารพาณิชย์เพียงอย่างเดียว) แต่การศึกษาในครั้งนี้สภาวะตลาดอยู่ในช่วงขาลง ถึงแม้ว่าผลตอบแทนของกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนจะดีกว่าผลตอบแทนของตลาดฯ แต่ก็ยังให้ผลตอบแทนที่น้อยกว่าการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์เพียงอย่างเดียว
7. จากผลการศึกษาพบว่า การลงทุนแบบมีหลักการ ผู้ลงทุนสามารถปรับเปลี่ยนขนาดการลงทุน และตัดส่วนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ได้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าตลาดและมีความเสี่ยงที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับตลาด ซึ่งเมื่อนำผลการศึกษาเรื่องนี้ไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการศึกษาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ช่วงปี 2525-2530 ของคุณพยชน์ หาญพุดกิจ แล้วพบว่า มีความสอดคล้องกันเนื่องจากงานวิจัยดังกล่าวได้มีการนำเอาทฤษฎีทางด้านการลงทุนมาประยุกต์ใช้และสามารถให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าตลาดและมีความเสี่ยงที่ต่ำกว่าตลาดด้วย
8. จากผลการศึกษาพบว่า การใช้แบบจำลอง CAPM ให้ผลการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและถือว่าเป็นทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ เมื่อนำผลการศึกษาเรื่องนี้ไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการวิเคราะห์ความเหมาะสมของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ในธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง Capital Asset Pricing Model (CAPM) ของคุณสมชาย เพียรพิจารณ์ แล้วพบว่า มีความสอดคล้องกัน โดยการใช้แบบจำลอง CAPM ของทั้งสองงานวิจัยดังกล่าวให้ผลการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและถือว่าเป็นทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ลงทุนในหลักทรัพย์

- 1.1 ลงทุนอย่างมีแผนและปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้อย่างเคร่งครัด กล่าวคือ ผู้ลงทุนต้องประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ รวมไปถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อตลาด จากนั้นต้องมีการลงทุนอย่างมีหลักการ ซึ่งจากการศึกษาของคุณนัทธิ (นัทธิ กัญชาภูพิเศษ, 2541) และการศึกษาฉบับนี้ จะพบว่าการลงทุนไม่ว่าภาวะตลาดจะเป็นขาขึ้นหรือขาลง แต่เมื่อนักลงทุนมีการลงทุนอย่างมีหลักการนี้สามารถให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าตลาดได้มากที่เดียว
- 1.2 เลือกลงทุนในหุ้นที่ดีเท่านั้น การซื้อหุ้นที่พื้นฐานดี (blue chip) บางครั้งอาจจะดูเหมือนว่าให้ผลตอบแทนต่ำกว่าและซากว่า หุ้นเก็งกำไร (speculative stock) แต่ในระยะยาวแล้วจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าและมั่นคงกว่าเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป

- 1.1 การสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนประเภทไม่มีความเสี่ยง ในการศึกษาระบบนี้ได้ใช้วิธีการลงทุนด้วยการฝ่ากประจำ 3 เดือน กับ ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งถือเป็นทางเลือกหนึ่ง เท่านั้น ยังคงมีวิธีการอื่น ๆ อีกเช่น การลงทุนในพันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ (Debenture) รวมไปถึง ตัวสัญญาให้เงิน (Promisory note) ซึ่งตราสารทางการเงินเหล่านี้โดยเฉพาะพันธบัตร สามารถลดความเสี่ยงในผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับลงได้ด้วยการทำให้เกิดคุณภาพระหว่างความเสี่ยงด้านการไฟด้วยของราคาราหารหนึ่งกับความเสี่ยงด้านการลงทุนต่อ (Immunization) ดังนั้นในการศึกษาต่อไปจึงควรศึกษาการจัดกลุ่มสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยงด้วยวิธีการที่กล่าวข้างต้น ให้มีอัตราผลตอบแทนสูงกว่า ขั้นตอนแทนจากการฝ่าเงินกับธนาคาร
- 2.2 การสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนประเภทมีความเสี่ยง ในการศึกษาระบบนี้ได้ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มสินทรัพย์การลงทุน จากกลุ่มอุตสาหกรรมที่ให้ผลตอบแทนขึ้นหลังคือว่าตลาดและรอบคุณจำนวนมูลค่าตลาดนั้นเกือบ 100 % หลังจากเมื่อเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่ลงทุนได้แล้วก็เลือกจำนวนหุ้นที่มีมูลค่าตลาดมากที่สุด จำนวน 2 อันดับจากแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมมาเป็นตัวแทน ซึ่งถือว่าเป็นทางเลือกหนึ่งเท่านั้น ยังคงมีวิธีการอื่นของป้าจัย

พื้นฐาน เช่น การเลือกหุ้น โดยดูจากค่า P/E ratio, dividend yield, P/BV ratio, การเทียบค่า P/E ratio กับกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นต้น

2.3 การบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุน ในการศึกษานี้ได้ใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่น่าสนใจก่อน จากนั้นจึงพิจารณาเลือกหลักทรัพย์และในกระบวนการบริหารกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนนี้เป็นแต่เพียงการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ จากกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้เลือกไว้แล้วตั้งแต่ต้น โดยไม่สนใจว่าเมื่อเวลาผ่านไป กลุ่มอุตสาหกรรมที่ไม่ผ่านการพิจารณาในตอนเริ่มต้นนั้นอาจจะเริ่มนิการปรับตัวดีขึ้น ดังนั้นในการศึกษาต่อไป จะมีการพิจารณาความเคลื่อนไหวของดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมด้วย เพื่อจะสามารถคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่น่าสนใจลงทุนมาเพื่อประกอบการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ด้วยจะทำให้ได้อัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้น

2.4 การกำหนดสัดส่วนเงินลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงและไม่เสี่ยง ด้วยวิธีการตามแนวคิดนี้ เป็นเพียงวิธีหนึ่งในการกำหนดเท่านั้น ยังคงมีวิธีการอื่นที่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น การจำลองเหตุการณ์ (Simulation) เพื่อหาสัดส่วนที่เหมาะสมที่สุด เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved